

Budgettale, Marie Brixtofte

Kære borgere, kære borgmester, kære kollegaer

For at kunne sige noget om hvad Venstre har kæmpet for i budgetforhandlingerne, bliver jeg nødt til at starte med hvorfor jeg overhovedet er i politik. Hvorfor bruge dag efter dag, aften efter aften – her på rådhuset. I en rimelig veldrevet og velfungerende kommune. I en marginaliseret position – for det er man i – når man ikke er en del af det parti, som har det absolutte flertal.

Jeg gør det, fordi jeg ikke vil finde mig i, at så mange børn og unge er i mistrivsel. Fordi jeg ikke vil finde mig i, at ældre er ensomme i deres boliger eller på plejehjemmene. At vi kan blive syge af at bade i vores havvand. At det skal tage år at få en byggesag godkendt. Og meget mere. Ting vi nok alle er enige i her, skal ændres og forbedres – for det kan ikke passe, at det skal være sådan. Vi bor i Danmarks bedste kommune, med Danmarks største overskud – vi har alle forudsætningerne.

Men det er ikke kun derfor, jeg orker det. Det er også fordi, jeg er meget bekymret for den tendens, vi ser nationalt og kommunalt – at det offentlige vokser. Og hvorfor er jeg bekymret over det, tænker de røde partier måske. Det er jeg primært af to grunde.

For det første sker der det – man siger inden for psykologiens verden: *”Når du tager ansvar for nogen, tager du ansvaret fra dem.”* Når staten og kommunen overtager flere og flere opgaver, efterlader man borgerne i en passiv offer-position. Jeg var for nogle

år siden ude og samle penge ind – for Red Barnet – sammen med mine børn. De skiftedes til at ringe på dørene og spørge borgerne om penge. Og nu var det den 5 åriges tur. *”Ku’ du tænke dig at give nogle penge til fattige børn?”* spurgte hun. Og manden kiggede direkte på hende og sagde: *”Du kan tro nej, jeg betaler så meget skat i forvejen, så udsatte børn og alle de andre problemer, ja, det må det offentlige sgu løse!”* – og så smækkede han døren i.

Som Anders Fogh Rasmussen tidligere har sagt: *”Når alle skal betale ekstremt høje skatter til socialstaten, vokser den følelse frem, at det gælder om at malke det offentlige system for flest mulige penge. Hjælp fra det offentlige bliver ikke betragtet som en sidste udvej i tilfælde af social trang, men som en ubetinget ret affødt af skattebetalingen. Bidraget til fællesskabet skifter helt karakter. Fra at være en overførsel til dem, der virkelig har behov for hjælp, bliver det en entré til socialstatens omfordelingskamp, - og skattebilletten er blevet et afladsbrev for netop intet at foretage sig personligt. Og dette er netop socialstatens paradoks: statsliggørelsen er sket med den begrundelse, at fællesskabet skal styrkes. Men resultatet har tværtimod været voksende egoisme og selvtilstrækkelighed, hvor hver især kæmper for den størst mulige bid af statskagen.”* (citat slut). Puha.

Ergo, jo mere det offentlige løser for os, jo mere afhængige bliver vi af, at *”nogen må gøre noget, men ikke mig”* – og jo mere magtesløse og hjælpeløse bliver vi derfor.

Og nu kommer vi til den anden grund – jeg har – til at være bekymret for den tendens, vi ser nationalt og kommunalt – at det offentlige vokser: Argumentet om skattebremsen: for hver eneste

gang vi opkræver en skattekrone, spildes der en kæmpe andel – man estimerer omkring 30% – på administration, bureaukrati og nedsættelse af arbejdskraften – man gider ikke arbejde så meget, hvis det hele alligevel går til skat.

Men jeg er også økonom og ved godt, at markedet ikke er perfekt. Derfor er jeg liberal på en måde, hvor jeg synes, vi politikere skal være langt mere bevidste om, at når vi opkræver skat, så skal det være, fordi det virkelig skal bruges til noget, som det frie marked ikke kan løse.

Det er denne økonomiske ansvarlighed som Venstre knokler for: at vi ikke bare bruger penge, fordi vi kan, men at vi bruger dem klogt og med omtanke for det ER jo dybest set borgernes penge. Derfor og som en modbevægelse mod det offentliges vokseværk - stillede Venstre et budgetforslag om årlige skattelettelser –og det kan vi sagtens uden at gå på kompromis med kvaliteten: Der er penge nok i systemet! Og kort tid efter at dette forslag blev indleveret, annoncerede du, Michael, at skatten ville blive sat ned med hele 0,32 procentpoint.

Vi er i Venstre meget tilfredse med 2025-26 budgettet. Vi er også tilfredse med processen. Jeg vil rette en stor tak til borgmesteren, tak Michael, for endnu engang at lytte og fordele – og for at skabe et trygt rum, hvor der var plads til alles ønsker. Og især din tålmodighed med alle Venstres mange forslag. Du har fordelt på fair og retfærdig vis. Du gør det godt.

Jeg vil også takke forvaltningen for grundige og rettidige svar. Jeg har tidligere brokket mig lidt over, at forvaltningens svar kunne bære

præg af en uvilje mod forandringer – men jeg vil virkelig rose jer for at jeres svar nu handler mere om, hvordan ændringer kan ske, og mindre om, hvordan det ikke kan lade sig gøre.

Tak til mine politiske kollegaer i alle udvalgene, jeg nyder vores samarbejde - det har været en god budgetproces også i udvalgene.

Men for at vende tilbage til indholdet i budgetaftalen - så må skattelettelser og kernevelværd ikke være hinandens modsætninger. Vi er stolte over at vi i budgettet 25-26 har været med til at sikre kernevelværd. For vi har ansvaret for stærke daginstitutioner, skoler og ældrepleje, for mennesker i sårbare positioner - og for den grønne omstilling. Budgetaftalen sikrer fx at vores trivselsfag i skolen fortsætter, at co-teaching fortsat prioriteres så der er 2 voksne i mange af undervisningstimerne, og at skolerne kan indkøbe analoge undervisningsmaterialer.

Men vi bliver også nødt til at spørge os selv: Hvad er velfærd? Er det velfærd, er det en menneskeret, at man som borger kan låne gratis blockbuster-DVD'er på biblioteket. Som vel at mærke kun koster 326.000 kr. om året fra Gentoftes borgeres fælles skattepulje, men når vi kun beholder 7% af de sidste skattekrone, vi får – pga. den urimelige udligning – så skal vi opkræve 4,6 millioner kr fra vores borgere for at finansiere det. De penge mener jeg virkelig, vores borgere selv skulle beholde – og fx selv bruge på blockbuster dvd'er. Dette var et af Venstres 27 besparelsesforslag og desværre kom ingen af dem med i budgetaftalen.

Det findes dog en kæmpe besparelse i at investere i AI-teknologi, - og vores ønsker på denne front blev mødt - slet ikke med nok midler - men et lille skridt på vejen mod det gigantiske potentiale som AI har: at vores velfærdsydelser bliver mere effektive og målrettede, at vores ressourcer bliver brugt der, hvor behovet er størst, og at vi frigør tid, kræfter og penge til de opgaver, der kræver menneskelig omsorg og nærvær.

Venstre har længe haft en grøn dagsorden, og det afspejler sig også i denne budgetaftale, hvor der bliver sat penge af til både flere cykelstier, ladestandere og bæredygtige energiløsninger. Og til at sikre havmiljøet ved etablering af stenrev ved kysten. Og så er Venstres BAUHAUS-projekt blevet særdeles godt modtaget og behandlet. Tak for det. Vi er nu godt på vej til at skabe et instrument, der sikrer, at arbejdet med klima-sikring og grønne målsætninger på een gang bliver både mere attraktivt, mere inddragende og mere grønt.

Vi i Venstre har også et stærkt fokus på at hjælpe mennesker i udsatte positioner og det betyder fx at bekæmpe børnefattigdommen i Gentofte. Den relative fattigdomsgrænse tager udgangspunkt i medianindkomsten, altså den midterste indkomst i Danmark, og har familien under halvdelen af denne medianindkomst, lever ens børn i "børnefattigdom". Det svarer - ved en familie med 2 voksne og 2 børn - til at familiens samlede indkomst er små 300.000 kr om året. Fordi medianindkomsten i Gentofte er en del højere end på landsplan, så vil de ca. 400 børn i Gentofte, der lever under den nationale fattigdomsgrænse være mere udsatte. Venstre har med budgetaftalen været med til at sikre, at vi får undersøgt, hvordan vi bedst kan reducere

børnefattigdommen og skabe bedre vilkår for disse børn – ikke kun her og nu, men så de får bedst mulige forudsætninger for en god fremtid.

Vi har også prioriteret midler til at styrke samarbejdet mellem børnehaver og plejehjem. I Venstre ved vi, hvor meget det betyder for både børn og ældre, at de får mulighed for at mødes og lære af hinanden. Det skaber sammenhæng og fællesskab på tværs af generationer, og det er en vigtig del af vores vision for Gentofte som en stærk og sammenhængende kommune.

Vi er stolte over at budgetaftalen afsætter midler til at tiltrække og fastholde dygtige medarbejdere i en tid hvor alle mangler kvalificeret arbejdskraft, at åbningstiderne i Kildeskovshallen bliver udvidet, at ensomme ældre får bedre transportmuligheder med FlexTrafik, og at vi igangsætter udviklingen af Gentofte Sportspark og Charlottenlund Strandpark. Og meget andet.

Alt i alt kan jeg sige, at Venstre er godt tilfredse med det borgerlige-liberale aftryk, vi har sat på denne budgetaftale. Vi har gjort vores allerbedste – uden held – for at få kommunen til at spare, hvor vi kan, men til trods for det, står vi med en økonomisk ansvarlig og effektiv kommune, hvor der samtidig er plads til både innovation, grøn omstilling og stærke sociale indsatser. Jeg mener, at vi med denne aftale viser, at Venstre kan skubbe på resultater, der både sikrer kernevelfærden, giver økonomisk frihed til borgerne og samtidig sætter yderligere fut i en grøn og bæredygtig udvikling.

Tak for jeres tid, og tak til alle, der har bidraget til denne stærke aftale. Vi i Venstre glæder os til at fortsætte arbejdet for Gentofte som Danmarks bedste by at bo, leve og arbejde i.